

примусу, що представляє загрозу життю, підкоряють собі інших, їх можливості, продуктивні сили, власність, волю.

У загальному вигляді насильством є навмисне застосування фізичної сили або влади, що реалізоване у вигляді погрози, спрямоване проти себе, проти іншої особи, групи осіб або громади, результатом якого є (або є високий ступінь імовірності цього) тілесні ушкодження, смерть, психологічна травма, відхилення у розвитку або різного роду несприятливі наслідки.

За останні кілька років було зроблено серйозні кроки щодо протидії насильству. Зокрема: вдосконалення національного законодавства, прийняття національних програм і стратегій, проведення масштабних досліджень ситуації щодо насильства, розроблено і впроваджено в закладах освіти різні моделі профілактики насильства і реагування на його випадки, методичні посібники, інформаційні матеріали, навчання педагогічних працівників.

Науковий керівник Г. С. Бабак

УДК 343.9:343.226

ОЛЬГА СЕРГІЙВНА ШМУЛІЙ

Харківський національний університет внутрішніх справ

БОРІТЬБА З НАСИЛЬСТВОМ ПРОТИ МІГРАНТІВ

Основним прикладом державних заходів, що посилюють насильство над мігрантами, є політика та практика затримання мігрантів на основі їх нелегального в'їзду чи перебування в країні.

У Боснії та Герцеговині Європейський суд з прав людини визнав порушення статті 3 через відсутність захисту фізичного благополуччя затриманих. Оцінюючи негаразди, які зазнали заявники, суд врахував не лише фактичне фізичне насильство, яке вони зазнали, але й страждання, спричинені постійною психічною тривогою, спричиненою загрозою та очікуванням такого насильства.

Закон Аргентини про національну імміграцію передбачає, що мігрантів (незалежно від віку) не слід затримувати як це зазвичай відбувається під час процедур депортації. У виняткових випадках суд може дозволити тримання під вартою як крайній захід.

Венесуельський закон про міграцію також забороняє затримувати мігрантів. Він пропонує декілька альтернатив з метою забезпечення виконання заходів щодо депортації чи вивезення. Компетентний орган може накладати на іноземця, який підлягає депортації, такі запобіжні заходи: періодична звітність перед компетентним органом; заборона виїжджати з

місця проживання, в якому проживає без відповідного дозволу; забезпечення належної грошової застави, для якої необхідно враховувати економічні умови; проживання під час адміністративної процедури у визначеному населеному пункті; будь-який інший захід, який вважається доцільним для забезпечення дотримання рішення компетентного органу, за умови, що цей захід не передбачає позбавлення або обмеження права на особисту свободу. Ці заходи не повинні перевищувати тривалість 30 днів.

У Фінляндії про рішення про тримання під вартою слід негайно повідомляти районному суду. Районний суд, який отримав повідомлення, повинен розглянути це питання не пізніше ніж через чотири дні від дня затримання в присутності посадової особи, яка наказала про затримання, та затриманого. Будь-яке рішення про продовження тримання під вартою розглядається не пізніше ніж через два тижні окружним судом.

В Австрії альтернатива затриманню пропонується через умови проживання. Житло надається у спеціальному закладі у Відні, яким керує громадська організація «Verein menschen leben», де мешканці зобов'язані щодня звітувати перед місцевим поліцейським, який присутній у спеціальному закладі.

Науковий керівник В. І. Филипська

УДК 343.6

ОЛЕКСАНДР СЕРГІЙОВИЧ ШТЕПА

Донецький юридичний інститут міністерства внутрішніх справ

КРИМІНАЛЬНО-ПРОВАВА ПРОТИДІЯ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ У ВЕЛИКІЙ БРИТАНІЇ

У Великій Британії кримінально-правова протидія домашньому насильству здійснюється таким чином: відповідно до Закону «Про домашнє насильство» від 2004 р. домашнім насильством є будь-який випадок загрози, насильства та жорстокого поводження (психологічного, фізичного, сексуального, фінансового чи емоційного) між дорослими, які є або були співмешканцями, або щодо членів сім'ї, незалежно від статі, сексуальної орієнтації.

Зазначено, що поведінка злочинця має серйозний вплив на потерпілого, якщо вона змушує потерпілого боятись, щонайменше у двох випадках, що насильство буде застосовано знову; або якщо вона викликає серйозну тривогу або тривогу потерпілого, яка істотно негативно впливає на його щоденну діяльність. Для того щоб зазначений злочин мав місце, злочинна поведінка має здійснюватися «багаторазово» або «постійно». Істотний негативний вплив на звичайну повсякденну діяльність може включати, але не обмежується такими ознаками, як припинення або зміна